

Sygn. akt VI U 97/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: protokolant sądowy Lena Siedlecka

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...) r. znak: (...)w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu S. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 21 listopada 2013 r. w wysokości 4% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt: VI U 97/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)w W. przyznał ubezpieczonemu S. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 21 listopada 2013r. ustalając, iż długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 2%.

(decyzja ZUS z dnia 02 stycznia 2015r. – k. 21 akt organu rentowego)

S. P. w odwołaniu z dnia 06 lutego 2015 roku (data nadania) wniósł o zmianę powyższej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy poprzez ustalenie wyższego % uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że w wyniku wypadku przy pracy z dnia 21 listopada 2013r. doznał znacznie większego uszczerbku na zdrowiu niż 2 %.

(odwołanie – k. 1 - 2)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W treści pisma organ rentowy wskazał, iż w toku postępowania odwołujący został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 23 grudnia 2014r. ustaliła u badanego 2% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 21 listopada 2013r. W oparciu o powyższe orzeczenie

organ rentowy na mocy decyzji z dnia 02 stycznia 2015r. ustalił, iż odwołującemu przysługuje odszkodowanie w wysokości 2 % uszczerbku na zdrowiu.

(odpowiedź na odwołanie – k. 12)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. P. w dniu 21 listopada 2013r., podczas pracy na schodach doznał urazu prawego stawu skokowo-goleniowego. Po urazie natychmiast pojawił się obrzęk stawu i dolegliwości bólowe. W dniu 23 listopada 2013r. na (...) w W. wykonano badanie RTG prawego stawu skokowego, odbyła się także konsultacja neurologiczna. Stwierdzono uraz skrętny prawego stawu skokowego, zalecono chodzenie w opasce elastycznej.

Obrzęk stawu utrzymywał się przez kolejne 3 – 4 tygodnie. Pomimo stosowanego leczenia utrzymywały się dolegliwości bólowe stawu. Największe dolegliwości pojawiały się podczas dłuższego chodzenia i chodzenia po nierównościach.

(okoliczność bezsporna; a nadto protokół powypadkowy z 05 grudnia 2013r. – akta rentowe; dokumentacja medyczna – k. 3, 37 - 43)

W dniu 04 września 2014r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu powstałego w wyniku wypadku przy pracy z dnia 21 listopada 2013r. i wypłacenie należnego z tego tytułu jednorazowego odszkodowania.

Rozpatrując przedmiotową sprawę organ rentowy uznał zdarzenie z dnia 21 listopada 2013r. za wypadek przy pracy. W dniu 04 listopada 2014r. lekarz orzecznik ZUS ustalił 0% uszczerbku na zdrowiu.

(dowód: wniosek – k. 4 akt rentowych; wniosek o wydanie orzeczenia – k. 14 akt rentowych; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 15 akt rentowych)

Decyzją z dnia 28 listopada 2014r. organ rentowy odmówił prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy stwierdzając, iż lekarz orzecznik nie stwierdził naruszenia sprawności organizmu powodującego stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

S. P. wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza ZUS z 04 listopada 2014r., wnosząc o ponowne rozpoznanie sprawy przez Komisję.

Orzeczeniem z dnia 23 grudnia 2014r. Komisja Lekarska ZUS ustaliła 2% uszczerbku na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 21 listopada 2013r. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, iż następstwa wypadku naruszają sprawność organizmu w stopniu uzasadniającym przyznanie 2 % uszczerbku na zdrowiu.

(dowód: orzeczenie Komisji Lekarskiej z 28 listopada 2014r. – k. 16 akt rentowych)

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. przyznał ubezpieczonemu S. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 21 listopada 2013r. ustalając, iż długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 2%.

(dowód: decyzja z dnia 02 stycznia 2015r. – k. 21 akt rentowych)

Biegły sądowy z zakresu ortopedii K. K. po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującego stwierdził, iż w następstwie wypadku przy pracy z dnia 21 listopada 2013r. odwołujący doznał 4 % stałego uszczerbku na zdrowiu. Zdaniem biegłego stwierdzona niewielka niestabilność więzadłowa prawego stawu skokowo – goleniowego powoduje dolegliwości bólowe podczas dłuższego chodzenia, chodzenia po schodach i nierównościach. Ponadto ogranicza możliwość amatorskiego uprawiania niektórych sportów wymagających nagłych zmian kierunku poruszania się, tj. piłka nożna, koszykówka, piłka

siatkowa. Długo trwająca niestabilność stawu powoduje szybsze zużywanie powierzchni stawowych bloczka kości skokowej, powierzchni stawowej dolnej kości piszczelowej, powierzchni stawowej kostki przyśrodkowej i kostki bocznej. Uraz prowadzi do powstania zmian zwyrodnieniowych stawu skokowo – goleniowego.

(dowód: opinia biegłego – k. 23; opinia uzupełniająca – k. 59; dokumentacja medyczna – k. 3, 37 - 43)

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony do akt przedmiotowej sprawy, dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, a także oświadczeń stron co do okoliczności bezspornych.

Dodatkowo swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na rzetelnej i przekonującej opinii pisemnej oraz opinii uzupełniającej biegłego sądowego specjalisty z zakresu ortopedii K. K.. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna, spójna i logiczna, a także wiarygodna i rzeczowa. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia odwoływającego. Biegły przekonująco uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii w zakresie uszczerbku na zdrowiu, jak również odniósł się do przedłożonej dokumentacji lekarskiej, a zatem brak jakichkolwiek podstaw, by opinii odmówić mocy dowodowej. Jednocześnie wskazać należy, iż strony nie kwestionowały przedmiotowej opinii. Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu, nie podniosły jego nieautentyczności lub niezgodności ze stanem rzeczywistym. Były one zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...). zasługiwało na uwzględnienie.

Przesłanki decydujące o uznaniu zdarzenia za wypadek przy pracy, od których zależy przyznanie prawa do świadczeń z tytułu wypadków przy pracy określa ustawa z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015r., poz. 1242 z późn. zm.). Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej wyżej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia; oraz w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Za wypadek przy pracy, zgodnie z cytowanym przepisem, uważa się zdarzenie nagle wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą. W niniejszej sprawie wskazane wyżej przesłanki zaistniały, czego strony procesu nie kwestionowały na żadnym etapie postępowania.

Zgodne z art. 11 ust. 1 ww. ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Odszkodowanie to przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 20 ustawy). Oznacza to, iż dla wymiaru jednorazowego odszkodowania kluczowe znaczenie ma określenie procentowego uszczerbku na zdrowiu u ubezpieczonego.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie, była wysokość uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał S. P. w wyniku wypadku. W toku postępowania, lekarz orzecznik ZUS ustalił u badanego 0% uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem. Powyższe ustalenie zostało zmienione przez Komisję Lekarską ZUS, która ustaliła u odwoływającego 2 %

długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, co skutkowało wydaniem decyzji o przyznaniu jednorazowego odszkodowania w ustalonej wysokości. Decyzję zakwestionował odwołujący, według którego doznał on większego uszczerbku na zdrowiu.

Odpowiednie regulacje w tym zakresie zawiera rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (tj. Dz.U. z 2013r., poz. 954). Zgodnie z § 8 ust. 1 rozporządzenia lekarz orzecznik ZUS ustala w procentach stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu według odpowiedniej oceny procentowej, określonej w załączniku do rozporządzenia. Z kolei ust. 2 mówi, że jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku na zdrowiu ocena procentowa określa dolną i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, lekarz orzecznik określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania.

Natomiast zgodnie z ust. 3, jeżeli w ocenie procentowej brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku, lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym, a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji oceny procentowej. Wskazania odnośnie lekarza orzecznika ZUS, stosuje się również do komisji lekarskiej ZUS.

Celem ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu doznanego w wyniku wypadku przy pracy z dnia 21 listopada 2013r., Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii-traumatologii. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującego biegły stwierdził, iż w następstwie wypadku przy pracy odwołujący doznał 4 % stałego uszczerbku na zdrowiu. Zdaniem biegłego taka wysokość uszczerbku na zdrowiu jest uzasadniona stwierdzoną niewielką niestabilnością więzadłową prawego stawu skokowo – goleniowego, powodującą dolegliwości bólowe podczas dłuższego chodzenia, chodzenia po schodach i nierównościach. Nadto uraz prowadzi do powstania zmian zwyrodnieniowych stawu skokowo – goleniowego.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego z zakresu ortopedii. Tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia. Biegły sądowy, obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia odwołującego, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że żadna ze stron nie kwestionowała przedmiotowej opinii.

Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Skoro opinia biegłego sądowego w niniejszej sprawie była jasna, logiczna i nie kwestionowana przez strony, Sąd podzielił dokonane w niej ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż wypadek przy pracy z dnia 21 listopada 2013r. spowodował u odwołującego powstanie stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4%.

Wobec powyższego, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił odwołanie i zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...). znak (...),

w ten sposób, że przyznał odwołującemu S. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 21 listopada 2013r. w wysokości 4% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.